

1

- a) Ja b) Nei c) Ja d) Ja e) Ja f) Ja g) Nei
h) Nei i) Nei j) Nei k) Ja l) Ja

2

- a) ① b ⑤ f
② c (90° om x-aksen) ⑥ g
③ e ⑦ d (-90° om y-aksen)
④ e ⑧ g

b) standard til homogene :

$$x_h = x$$

$$y_h = y$$

$$z_h = z$$

$$w = 1$$

Homogene til standard :

$$x = \frac{x_h}{w}$$

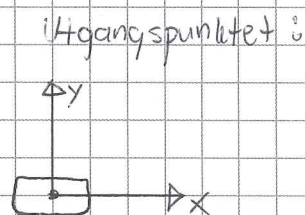
$$y = \frac{y_h}{w}$$

$$z = \frac{z_h}{w}$$

c) En matrise som er spesiell ortogonal er i praksis lik identitetsmatrisen. Dette gjør at man enkelt kan finne rotasjonsmatrisen man behøver.

- d)
- ① Roter bilen med $\theta = a$ med klokka
 - ② Transler x i x -retning og y i y -retning

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & x \\ 0 & 1 & y \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \cos a & -\sin a & 0 \\ \sin a & \cos a & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

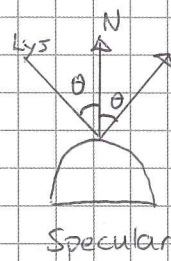
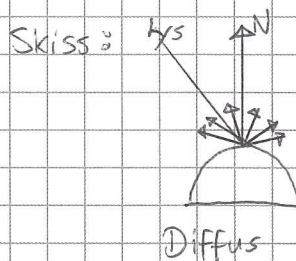

3

a) Ray casting brukes til fjerning av skjulte linjer og flater mens ray tracing er en lyssettingsmodell.

b) CIE chromaticity diagrammet viser alle intensitetsuavhengige farger og kan brukes til å finne komplementærfarger og farge gamuter.

c) Diffus refleksjon reflekterer lyset i mange retninger i motsetning til specular refleksjon som reflekterer lyset om normalvektoren.

Et halvblankt materiale vil ha specular refleksjon over et større område da den sprer lyset noe mer enn et helt blankt materiale. Man får en blanding av specular og diffus refleksjon.

⊕ ① Konstant intensitet: Normalvektoren til flaten

puttes inn i lyslikningen, resultatet (intensiteten) benyttes på hele flaten.

② Gouraud Shading: Finner gjennomsnittsnormalvektorene

i knutepunktene, bruker lyslikningen på disse.

Resultatene interpoleres over flaten.

③ Phong Shading: Finner gjennomsnittsnormalvektorene

i knutepunktene, interpolerer disse til man har

en gjennomsnittsnormalvektor for hver pixel. Benytter

lyslikningen på disse og får en egen intensitet

for hver pixel.

⊕ e) Med back-face culling ser man på normalvektoren

til en flate, hvis den peker i samme retning

som synsvinkelen skal flaten fjernes.

Denne algoritmen kjøres gjerne først da den

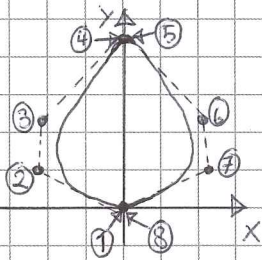
er veldig effektiv (krever lite ressurser) men klarer

stort sett ikke å fjerne alle sjulte linjer

og flater på egenhånd.

4

a) For å gjengi figuren trenger man to kontrollpunkter ganske tett i ytterkantene, dette er for å få nok "vekt" til å strekke den ut

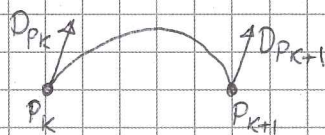

Venstre segment har punkter 1-4

Høyre segment har punkter 5-8

b) En ~~vier~~ viewport er det man ser, eller vinduet som definerer det som er synlig i scenen.

c) P_k og P_{k+1} er de to punktene som definerer start og sluttunkt til segmentet, og D_{P_k} og $D_{P_{k+1}}$ er de tilhørende rettningsderiverte til de to punktene

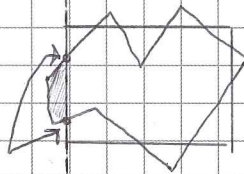
d) Grunnprinsippet er å klippe mot høyre, venstre, over og under klippeområdet (for et rektangulært klippevindu). Hvis man f.eks starter med å klippe mot venstre vil man sjekke punkter i en linje og finne ut om de ligger til høyre eller venstre (innenfor eller utenfor)

FORTSETTER NESTE SIDE

Hvis et av de to ligger utenfor må man lage et nytt punkt hvor linja skjærer linja man klipper mot og fjerne den delen av linja som ligger utenfor. Dette gjør man så for alle linjene til klippeområdet til man er ferdig.

Skisse:

Finner
skjæringspunkter

(Linja man klipper mot forlenges i det "uendelige")

e) Med BSP velger man en flate i scenen og lar den dele den i en utside og en innside. Dette gjøres rekursivt for alle flater, når det ~~er~~ er gjort har man en ferdig representasjon.

Dette er dog ikke den mest brukte metoden.

f) Perspektivisk projeksjon etterligner måten øyet vårt fungerer med at fjerne ting blir mindre osv.

Man får et kjegleformet syn.

Dette er ikke tilfellet med parallell projeksjon, der

slipper man perspektivisk forkortning, dette er gunstig når man f.eks skal modellere noe. Men i en reklamefilm ville jeg brukt perspektivisk projeksjon da den er mer virkelighetsnær.

5

a) Jeg ville ha brukt profil og lofting for å lage spilene (en av ^(flere avhengig av tykkelse) de), deretter duplisert de 360° om en akse med ønskelig mellomrom.

Dekket ville jeg også tegnet en profil og dreid om en akse med radius lik felgen. Deretter ville jeg satt de sammen.

b) Til felgen ville jeg valgt et stålfarget materiale med noe specular refleksjon, mens for dekket ville jeg valgt et svart matt materiale. Kanskje også brukt en texture for å få til mønstret uten å modellere.

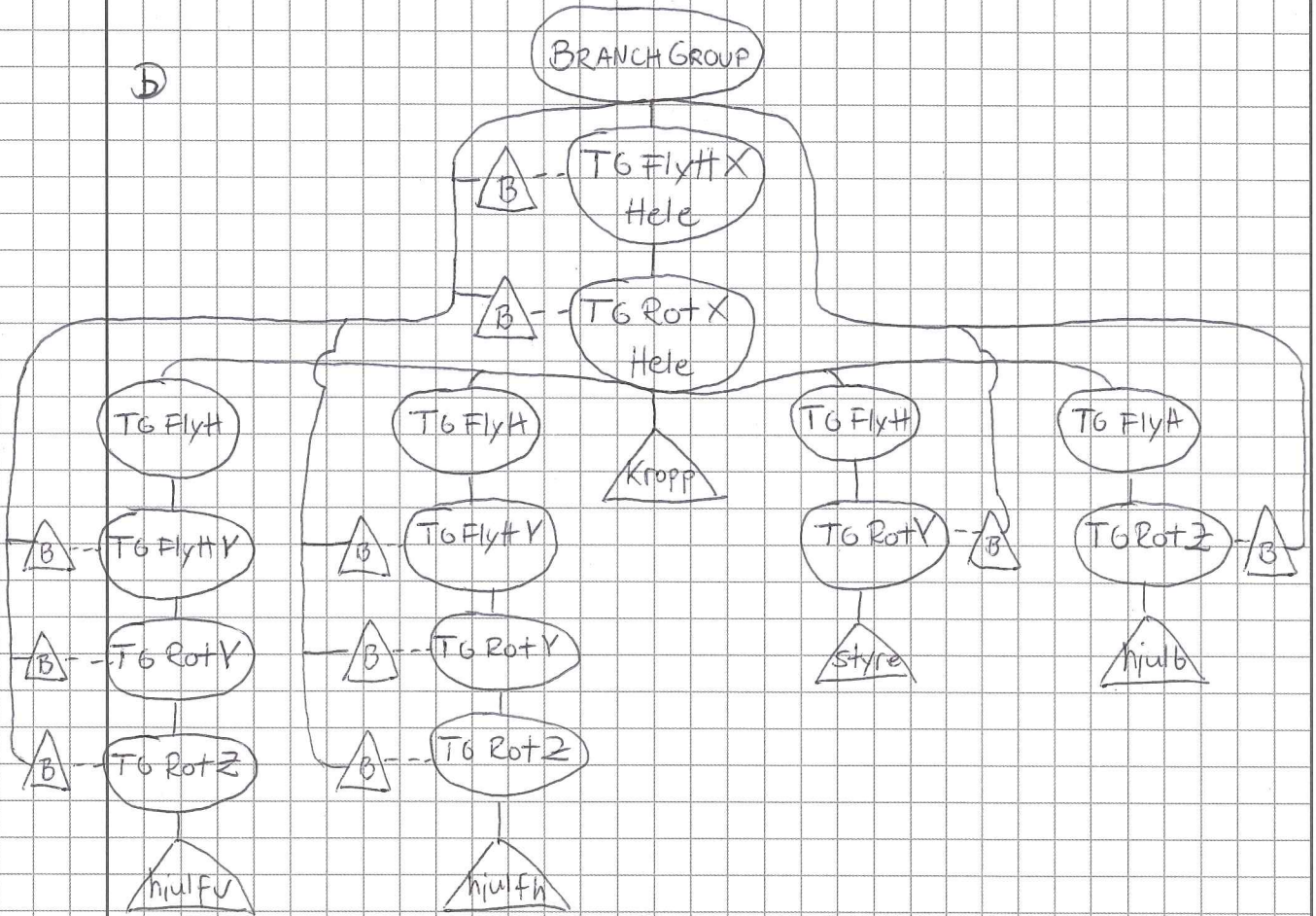
Emnekode : DAT 200
Kandidatnr. : 478
Dato : 02.12.15
Ark nr. : 8 av 9

- 6 a) Tar utgangspunkt i at jobben med å sette delene sammen på rett måte i samme koordinatsystem er gjort på forhånd i 3DSM.

```
public BranchGroup createSceneGraph () {  
    BranchGroup objRoot = new BranchGroup();  
    Inspector3DS loader1 = new Inspector3DS("C:/temp/Scooter  
                                           /hjulb.3ds");  
    Inspector3DS loader2 = "-" (-" /hjulfv.3ds);  
    Inspector3DS loader3 = "-" (-" /hjulfh.3ds);  
    Inspector3DS loader4 = "-" (-" /hjul kropp.3ds);  
    Inspector3DS loader5 = "+" (-" /styre.3ds);  
  
    loader1.parse();  
    loader2.parse();  
    loader3.parse();  
    loader4.parse();  
    loader5.parse();  
  
    TransformGroup hjulb = loader1.getModel();  
    TransformGroup hjulfv = loader2.getModel();  
    TransformGroup hjulfh = loader3.getModel();  
    TransformGroup kropp = loader4.getModel();  
    TransformGroup styre = loader5.getModel();  
  
    objRoot.addChild(hjulb);  
    objRoot.addChild(hjulfv);  
    objRoot.addChild(hjulfh);  
    objRoot.addChild(kropp);  
    objRoot.addChild(styre);  
}
```

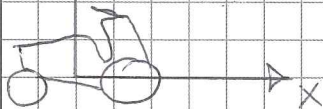

D

Skisse i

Ay

Kommentarer: Framhjulene vil under kjøring måtte rotere om både x, y, og z akser, men må også forflyttes langs y for å opprettholde bakkekontakt. Antar at bakhjulet ikke skal forflyttes langs y. Kroppen ligger ferdig plassert i origo, derfor ingen TG FlytH.